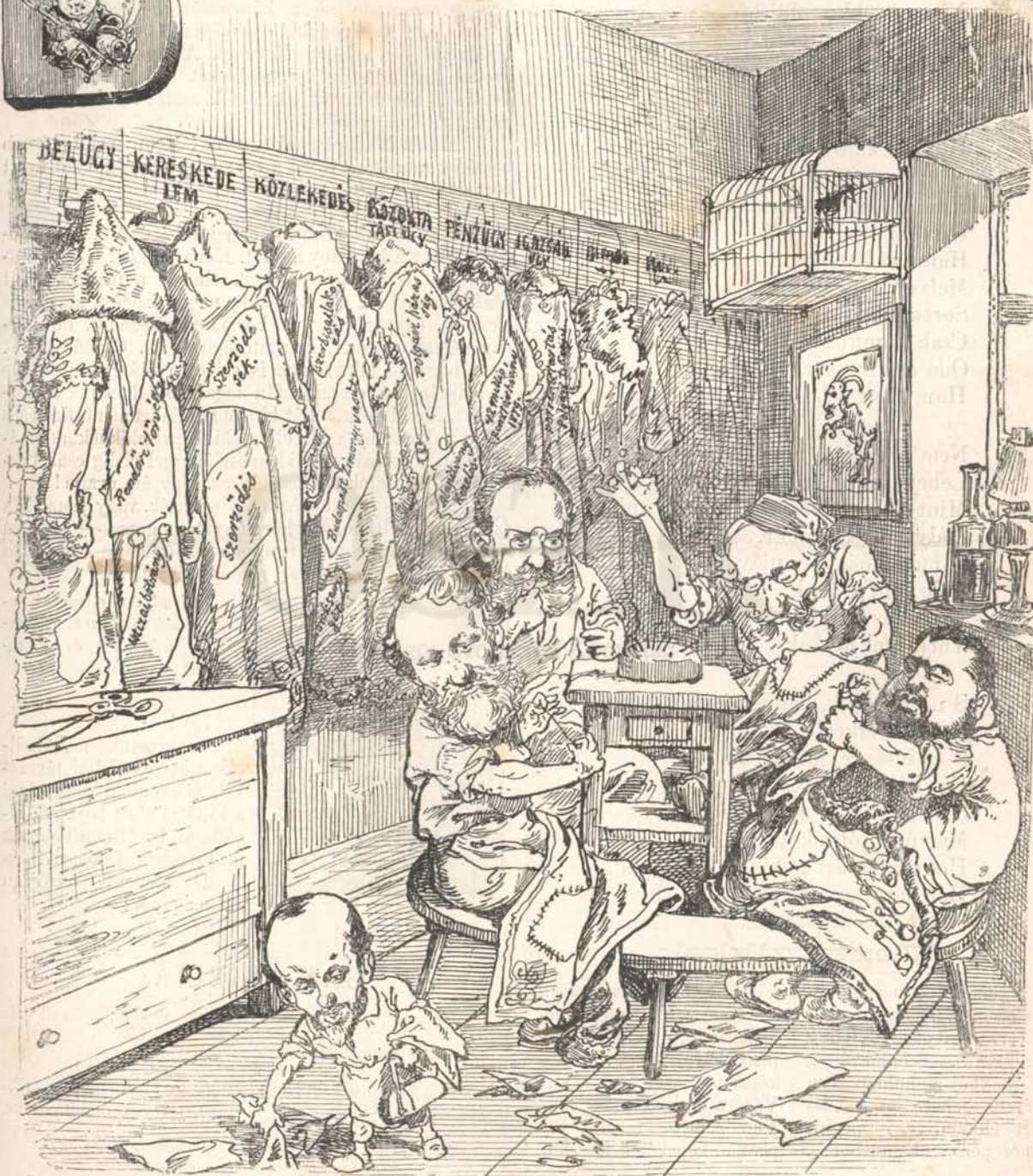

BORSSZEM JANKÓ

A SZABÓ-MŰHELYBEN.

Majszter. No legénység, munkára! Ezekről a vásott mentékről fejteggessük le a régi foltokat s a régi lyukakra csapjunk rá új foltokat! Ennek a munkának az ő neve: rekonstrukció!

Sándor, az inasgyerek (félre.) Ezeket az ócska rongyokat összegyűjtöttem s ha lesz egy jókora csomóm, új ministeri köpenyeget varrok belőle magamnak!

Hamvazásra.

OR s hamu vagyunk! — Az Irás
Ekként mondja ezt:
Nincs örökké földi bírás,
Ezt jól megjegyezd.
S egész évben más szemébe
P o r t ki hintni tud;
Egyszer évben ön fejére
Hintsen az h a m u t!

Könnyű most a hamvazás, hisz
Oda mind a láng!
Hamuvá lett a parázs is,
Melyen tánczolánk.
Sorsunk mászva, nem rohanva,
Csak hamúba lép;
Oda a szív szüzi hamva,
Hamu lett a lét.

Nem is tudják, már erényünk
Lehet is-e már,
Mint hogy, elveszvéen reményünk,
Mely volt csapodár,
A megbánás hamujával
Tele hintve főnk,
A javítás tanujával
Várjuk el jövőnk.

S ne feledjük, hamvazásra
Bőjt következik,
S ez inségre, jóllakásra,
Egyként jól esik.
S ez az ország sok dologgal
Már úgy jól lakott,
Hogy nem árt neki, ha — koplal. —
Hát hamvazzatok!

Vezérozikkek.

Nyomor... hazánk sü-
lyedése... anyagi tengő-
dés... nincs pénz... Tisza
Kálmán... éhhalál... a
vasutakból maholnap Kun
László szekere lesz... is-
mét éhhalál... megint
nincs pénz... koldusbot...

Pártoljuk a művészetet..
kinek ne volna egy pár fő-
löseges forintja?... Van
pérez akármennyi... Ott a
képzőművészeti palota...
Vásároljunk képeket...
Van pénz... megint van
pérez... képeket kell venni.

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

LYAT még csak kérdezni is, vajjon a kanonokság
compatibilis-e a képviselőséggel? Meghiszem
azt! A kanonokság minden állással compatibilis,
kivált pediglen a képviselőséggel. A kanonok kifizetheti
azokat az adósságokat, melyeket a képviselő csinál;
képvisező honfibanatát a kanonoki asztal feledtetheti. De
mennyire compatibilis!

Ha én Madarásznak vagyok! Mennyivel hatásosb
beszédet mondtam volna a kormánybiztosságokkal üzőtt
corruptióról! P. o.:

T. ház!

Helyzetünk kóros. Honnan e kór? A kórrupció-
ból, melyet a kórmány folytat. Korhadt kór! Tisza Kál-
mán, ha neki képviselő kell, elmegy a piacra s ott
vásárol annyi rőf lelket és sing meggyőződést, amennyit
akar — egypár rongyos kormánybiztosságot, dohány-
engedélyen, vasuti igazgatóságon... Gyalázat!...
Igaz, hogy mi ellenzékiek is szívesen elfogadunk efféle
csekélységek, de mi aztán legalább lehordjuk a kór-
mányt. Mondassék tehát ki, hogy mindennemű fizetéses
állást a kormány csak ellenzéki képviselőknek adomá-
nyozhat, a kormánypárti képviselőséggel pedig csak tisz-
teletbeli hivatalok compatibilisek. Ugy ám uraim!

Mert vagy szükséges az ellenzék, vagy nem. Ha
szükséges, kell hogy a kormány támogassa — ha nem
szükséges, akkor meg istápolja azért, hogy fentartása
által szükségtelenségét ad oculos bebizonyítsa.

(Éljen! Az ellenzéki pa-
dokról sokan kezét szorita-
nak a szónokkal és gratu-
lálnak.)

Igy!

Wahrmant megkínál-
ták a kereskedelmi tárczá-
val. Ő azonban csak azzal
a föltétel alatt hajlandó el-
vállalni, ha államtitkárnak
megnyerheti Istóczyt.

De már erre csakugyan
azt mondom:

Pakolj Pista!

BAKA-BIBLIA.

Midőn pediglen Jakob Lábán szolgálatába beállt vala
mondá:

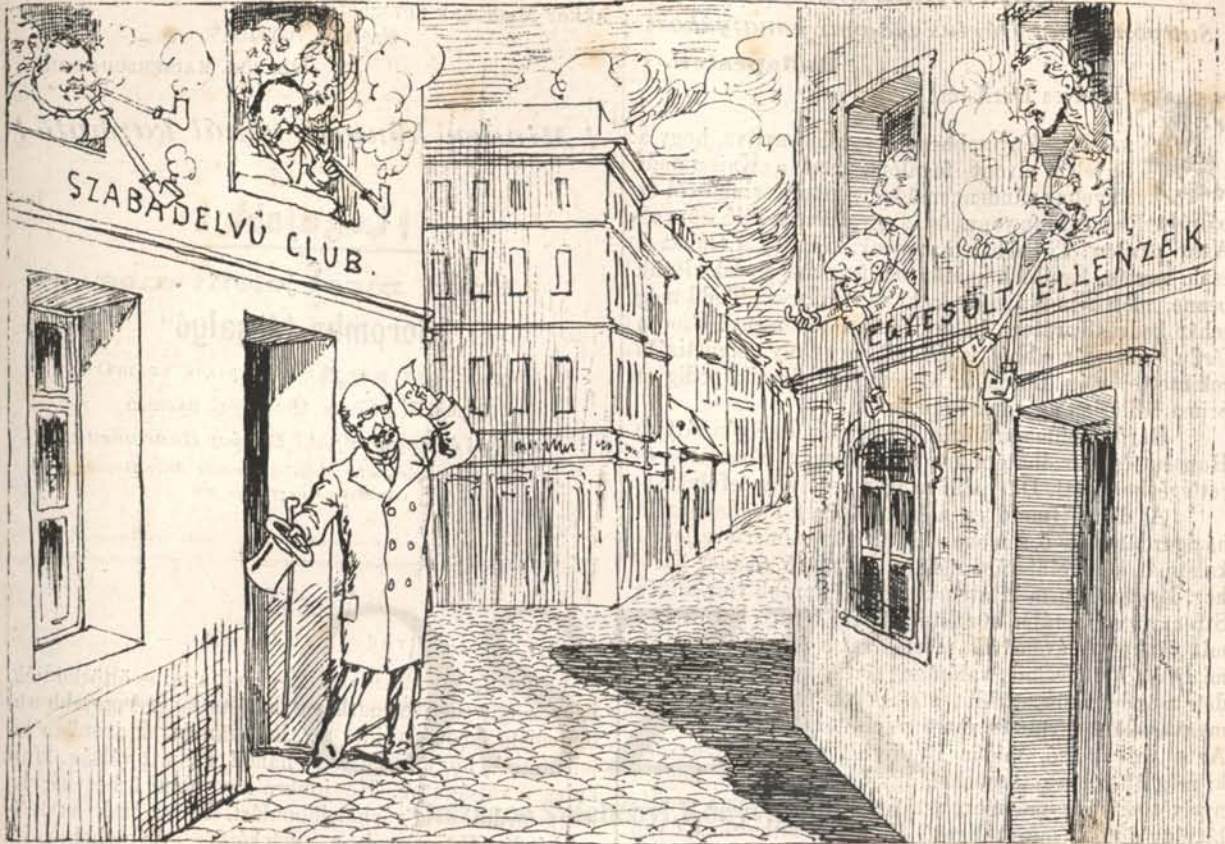
Beszegődtem Tarnóczára bojtárnak.

*

Éva asszony pedig evett az almából, ezután Ádámhoz
is oda ment és nyujtva annak is egyet, s ilyen csábítá őt az,
evésre:

Piezi piros alma bo-bo-bo-borizü,
Hej! kóstolja meg kend be jóizü.

AZ UTCZÁN.

G-wld Béla. Füh! . . Csakhogy kint vagyok!

B-ó I. Ide gyere Béla! . .

G-wld B. Várjatok még. Hadd szívom egy kissé ezt a tiszta levegőt.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

Vizsga előtt pár napig óvakodjál a kávéházban az ablakba ülni.

Nem »alterál« ha megbukom, inkább, megijjít: egy egész félévvel vetnek vissza!

Az én drukkommal az egész római jogot ki lehetne nyomatni.

Vizsga előtt legkellémetlenebb azt a fene sok könyvet felválni.

Vizsgakor még a pedellus is »titkos tanácsos.«

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Miért nem válnak el Magyarország és Tisza egymástól?

-ejes. Mert Magyarország nem hagyhatja itt Tiszát.

Dr. Johann Kaiserschmarn

rajzráti képviselő levele

Suttyomberky Dárius magyar honatyához

Budapesten.

Kedves Darikám!

NAPNÁL fényesebben be van bizonyítva, hogy a figyelem elvont fogalom, mert a Kaiserstadt figyelme mindennemű koncertről, színházról és bálról teljesen el van vonva és az egy Hansen felé irányul. Azaz pardon! Ti barbár magyarok, kik még a Dunát is csak azután kapjátok midőn mi már megmosakodtunk benne, még nem is tudjátok, ki az a Hansen. Tudd meg tehát kedves barátom, hogy Hansen tünemény! Csodás férfit, ami már abból is kitűnik, hogy oly mágnétizáló tekintettel még Linda k. a. sem rendelkezik, pedig ez prima ballerina az udvari operánál.

Báró Hoffmann közös pénzügyér estélyén láttam Hansent és mondhatom, hogy egyformán bámulatba és rettegésbe ejtett. De halld magad az estély lefolyását:

A dánus (mert ez a nemzetsége) megdelejezi a házigazdát, mire ő, a monarchia pénzügyminisztere, levett kalappal kéregetni járt néhány jelenlévő finantz báróhoz. Ilyet még nem látott a világ! Még szebb volt, midőn Stremayr a liberális közoktatásügyér térdre borult és a miatyánkot és ávemáriát morzsolgatta és dr. Herbst, a mi Deák Ferenczünk, valóságos sörházi politikus beszédet mondott, összeszidta a cseheket és lengyeleket a magyarokkal együtt és végre miniszteri tárczát kért. — Az se volt utolsó, midőn Depretist, a volt pénzügyért, ki még álmában is speechel, ugy lemágnétizálta, hogy a nyelvét se birta megmozgatni és a világnak az a csodás látvány jutott, egy hallgató Depretist láthatni. Ez van akkorra csoda, mintha — bűvös erejénél fogva — Hansen tinálatok Szilágyi Dezsőt őszinte, a kis Pulszkyt szerény, Simonyi Ernőt pedig rövid beszédre fogná. De a legeredetibb volt mégis, midőn földiteket Graf Edmund Zichyt ugy megigézte, hogy ő, a Graf Edmund Zichy, magyarul kezdett beszélni, amit persze később, midőn magához tért magnetikus állapotából, nem akart elhinni. Jó magam látva a dolgok fejlődését, kerekét oldottan, mert csak rövid ideje küszöbültük ki Ofenheimot, pedig az én lelkiismeretemet is nyugtalanítja az a pár ezer forint, melyet nemcsak kamat, de tökefizetési kötelezettség nélkül kölcsönöztem választóimnak. Ezt pedig nem szerettem volna kifecsegni.

Már most kedves barátom, egy geniális tervem van, mely rád nézve kincs, valóságos Dárius kincse. Hansen pár nap múlva nálatok lesz, a te kezdedben van most Magyarország sorsa. Tőled függ, hogy Tisza buk-jék-e vagy maradjon, aszerint, akinél értékesited tervemet, mely abban áll, hogy ha például Tiszának adod el ideámat, ez ennek értelmében megvesztegeti Hansent és eziránt biztosítva a legközelebbi képviselőházi ülésen a dán professor által megdelejezteti az egész opposziciót és ezután egész lelki nyugalommal fölveheti a bizalmi kérdést. Az ellenzék nem bírván még csak annyit sem

mondani hogy »nem«, Tiszának roppant majoritással megszavazzák a bizalmat.

Darikám, ha ezért nem tesznek meg miniszternek, akkor Miskának nevezhetsz.

Szerető barátod

DR. JOH. KAISERSCHMARN.

! Minden könyvárúsnál kapható!

! Legujabb!

Épen most jelent meg

„Goromba társalgó“

Segédkönyv magyar hírlapírók számára

Sasku K. „Finom társalgója“ nyomán

durvai és nagy-rüpi Darócz Buncomedus

em. magyar újságíró, a forcodollal g. társaság díaznótáriusa, a csimbőkrend nagyvitéze stb.

Bécsből.

— Eredeti tudósítás. —

Taaffe zavarban van. Nem tudja mibe öltözködjék. Rieger egy szép camarkával kínálta meg, legujabb autonomista facon szerint; az alkotmányhívek azonban kijelentették, hogy frakk vagy halál! Emiatt válság. Herkules a válságuton. Ha jobbra lép, balul üthet ki; ha balra fordul, sem várhat jobbulást. De ez csak az öltözet-kérdés. Következik a nyelvkérdés. A csehek rajta vannak, hogy minden a cseh korona területén születendő gyermek, a cseh orszólán kétágu farkához képest, kettős nyelvvel hozassék a világra. Hogy lehet ezt kivinni? Bábeli zavar. Taaffe azt se tudja hol a feje? Minap pláne el is vesztette s ha titkára meg nem leli az iróasztal alatt, kész a fejetlenség. Lábai is alig bírják, mert nincs többsége, melyre támaszkodjék. Ennek következtében folytonos a krízis. Keresnek kormányt a többséghez és többséget a kormányhoz; s mikor meg van az egyik, oda a másik. Jaj!

A közgazdasági bizottságból.

A kereskedelmi miniszteriumban általános lelkesedést okozott az a bizottsági eszme, hogy minden tenyészállatot külön miniszteri tanácsos képviseljen. 'Áldott zoologia! Mily kilátások a promotióra!

*

*

*

Eddig csak három méltóság állat van: ő méltága a Ló, ő méltága a Sertés s ő méltága a Marha. Kétségtelen, hogy ha a miniszteri tanácsok tenyésztése közérdek, még néhány tenyészállatot importálni kell.

A dalszínház szobrai.

— Jó tanácsok a pályázni kívánó művészek számára. —

I. Arezzo Guidó, a legelső énekmeister, Kr. u. 1000-dik év körül. — Minthogy teljesen ismeretlen, jó lesz álarcosan ábrázolni s asteriskussal ellátni, melynek a dalszínház talapzatán mindjárt a kövezet fölött bevésztetett magyarázó jegyzet felel meg.

II. Palaestrina. — Hogy mindjárt rá lehessen ismerni, Palaestrina térképét tartja kezében.

III. Jacopo Peri. — Igen stylszerű legyen, mert a peristyl fölé kerül. Csakis ezért választották. Igaz hogy jobb lett volna az erkély végett *Erkelt* állítani oda, akit legelőbb ismernek.

IV. Mendelsson-Bartholdy, derék magyar zeneszerzőnkkel, *Bartalussal* egy darabból kifaragtatván, mint *Mendelffy Bartaluss Bódog* diszitené a homlokzatot.

V. Pergolese, az első komikus opera szerzője. — Ez a vig opera hihetőleg az ő híres »*Stabat mater*«-je. Csakhogy ha a szerzőt oda állítják, akkor »*stabat pater*« lesz belőle.

VI. Cherubini. — Szamáron lovagol (»földig ér a lába«), mert »a vízfordó«-t szerzette.

VII. Spontini. — Narancsot árulhat, mert olasz, legalább amíg tőle operát adnak az új házban.

VIII. Weber Károly Mária. — Fölül mint Károly férfi, alul mint Mária női ruhában; az előbbi vadász-egyenruha (persze »bűvös vadász«.) Talapzatára »*Takács K. M.*« vésendő.

IX. Rossini. — Borotváltkozva ábrázolandó, mint »*sevillai borbély*«; fején alma, melyet »*Tell Vilmos*« az opera szünideje alatt lelőhet.

X. Mozart. — Mint »*kőszobor vendég*« ábrázolandó; egyetlen lovagszobor.

XI. Beethoven. — A mint a »*Fidelio*«-t magyarul a »*Figyelő*« szerkeszti.

XII. Haydn. — Azon busulva, hogy soha operát nem irt, csak a »*Gotterhalte*« című magyar nemzeti himnuszt.

XIII. Gluck. — Aazon töprenkedve, vajon ő írta-e »*Ördög Róbert*«-et, »*Luciá*«-t, »*Normá*«-t és egyéb híres operákat, melyeknek Meyerbeerjei, Donizettije és Bellinije jobban oda illenének, mint az, kit soha sem adnak elő.

XIV. Händel. — Kezében egy csú paprikával, ez által meghódítva nemzetünk számára e nagy zeneköltőt, lévén így *Paprika-Händel*. (Ha a költség ki nem futná, a börszétől elkérhetik a »*Glück und Handel*« szobrai, mely csoport, az ékezet áthelyezésével teljesen meg fog felelni a magasztos czélnak, így: *Gluck & Händel*.)

XV. Ének. — *Blahánét* ajánljuk, a mint rágyújt egy makra népdalra.

XVI. Melpomene. — *Jókainé* arczkép-szobrát várjuk.

XVII. Táncz. — Persze csárdás; ne feledjük, hogy *Carpeaux* a párisi operán, táncznak a *cancant* mérészelte kifaragni.

XVIII. Thalia. — Eddig daliás nemzet, ezután thaliás. Tán *Thaly Kálmán* ülhetne minta gyanánt.

Az anyag (*Carrara: Kár arra*) lehet *gerendai márvány* is, mely fából való. Csak a *Mozart* szobrára ajánljuk a *salzburgi márványt*, mert ő oda való volt.

Börzeviczy W. M. érczei.

Minden kortárs közül Moltkét bámulom leginkább és joggal. Ha már a »*nagy hallgató*« beszédei oly nagyszerűek, mily genialis lehet az, amit elhallgat. (*Wird ihn schmeicheln.*)

Isméttárczával kínálhattak, de visszautasítottam, mondván: »*Farsangban se táncoltam, minck tánczolnék hát hamvazó szerdán?*« (*Wie tanzt man schon!*)

A ministerium rekonstrukciója nagyon hasonlít *Szeged* rekonstrukciójához. Nem fognak előbb hozzá, míg nyakig nem ér a víz. (*Wird sich giften, reb Tisza!*)

Jobb is szeretem, ha bankjegyeink czimer nélkül lesznek. Ujabb időben ugyanis sok nálunk a czimeres. (*Gott wie mager!*)

A kormány az összeférhetlenségi vitában kilencz szavattal győzött. Kérdés már most, kilencz szavazat elég-e a kormánybiztossághoz? (*Moritz, du wirst alt!*)

Ime az orosz nihilisták főnöke bizonyos *Deutsch*, szintén zsidó volt! Ugy látszik, hogy *semi-ta* egyenlő a nihilistával. (*Es scheint, dass üch mich erholt habe.*)

Mily jogosulatlan a zsidók iránti ellenszenv! Hiszen kétszer voltak az emberiség jöltevői. Egyszer midőn a megváltót, aztán mikor a váltót adták neki. (*Mir scheint es geht wieder.*)

Nemrég olvastam, hogy a *szegedi polgármester* utasított összehívni a tanácsot, ha valamelyik gát szakad. Furcsa gondolat! Régen volt az, mikor a szakadásokat zsinattal orvosolták. (*Bei Konstanz! Gross!*)

Azt írja egy lap, hogy a *muza Csiky* homlokon csókolta. (*Hast ü Güste!*)

A közkatona, ha imádkozni nem is, de enni szokott — de profuntis. (*Eun wolgesäuertes Wätz!*)

»*Már megint párbajoznak!*« panaszkodik nekem a napokban *Tisza*. Felelem neki elmésem: »*valóban, kegyelmes barátom, az emberek nálunk duellirumban vannak!*« (*Feun, so wahr soll ich Minister werden!*)

Tiszának csak kilencz szavazat többsége. Kilencz szavazat! Dieses »*Ja*« klingt ganz wie 9. (*Merkwürdig!*)

Farsang a börzén.

Istóczy akkor átkozódik a zsidók ellen, mikor — hausse van.

KELLEMETLEN SZAPORASÁG.

Bába (a vajudóhoz.) *Ejnye telkem tensasszonykám, már megint! . . . olyan sűrűn egymás után . . . Fuskus lesz belőle . . .*

A hölgy. *Ne féljen galambom.*

Budapest s a képzőművészetek.

ISZTELET becsület a főváros képviselő testületének azért a hazafias kezdeményezésért, melyet a hazai képzőművészet érdekében megkísérelt.

Eljjen!

De azért nem titkolhatjuk el magunk előtt, hogy biz ez mégis csak kezdet. és ki tudja, az nem következik-e majd rá, hogy: »folytatjuk« s nem az, hogy: »vége következik«?

Hjah, ha minket is meghittak volna az értekezletre, mi bezzeg nyújtottunk volna nekik gyakorlati eszméket, mert mi azoknak mindig bőviben vagyunk. Halljuk csak!

A történelmi emlékszerű műfestésen vajmi könynyű volna lendíteni! Budapest nincs szűkében a régi monumentalis képeknek, csakhogy a hazai történelem jellegével nincsenek fölruházva. Ott van a »török császárság« a Rózsa-téren; de hát ki gondol arra, hogy az ötvenes évek ez ősrégi műremekét történelmi fölfogás szerint Szolimán vagy IV. Amurát zultán vonásaival kellene ellátni? Ott a »három futó« a Nádor-utczában; nyilván három magyar győzelem hírét hozza meg; de hát melyikét? Ott a »menyasszony« a vászonkereskedés sarkán; névtelen menyasszony, pedig hány menyasszony fordult elő a magyar történelemben!... sőt menyasszony és napamasszony is.

Azt is mondják: hogy a régi időkben nincsenek falképeink. Dehogy nincsenek! Hát azok a szép »csöndélet«-ek, melyek nyúzott sertésekéből, fehérítő oldalasokból és művészileg összehengergetett kolbászközből komponálva diszítik henteseink ajtait, tán nem fal-képek? nem fresz-kók (falni=fresszen?) Csak fogjuk föl helyesen régi műemlékeinket s találunk sok mindent. Persze, hogy a nemzeti vonás a nemtörténelmi festményekben sincs eléggé hangzulyozva. Látunk például vörös oroszlánt, fehér oroszlánt és zöld oroszlánt. Ily szétforgácsolása a nemzet műerejének vajmi sajnó látvány! Ugyanily mennyiségű festékekkel három nemzeti színű oroszlányt lehetett volna festeni.

Igaz, hogy nincsenek Rubenseink és Rafaeljeink. De ha az olasz renaissance büszke az ő Masolino-jára, mi is büszkék lehetünk a mi Mázolinóinkra. Bolognában híres volt Francesco Francia; most Budapesten is van már »Magyar-Francia«. Velenczének volt Titián Vecellioja; a mi »Koroná«-knak van Titán Laczija. Salvador Rosa, a festő rabló, nem lehetett különb Rózsa Sándornál, a festői rablónál. Spagnoletto csak annyit mint: a kis Spányi. Van Dyk magyarul *Vastagh*. Csak használjuk hát a meglevő erőket, akkor majd lesz művésztünk.

Helyes fölfogás, helyes irány és kellő tér: e három kell művésztünknek. Ott például a »fekete elefánt« a hatvani utczában; de mit ér az, ha fekete elefántcsontból nincs faragva, hanem fából? Ez stil-ellenes fölfogás. Ha a régi görögök bővében voltak a szép márványnak s ezért márványistenségeket faragtak, mi szintugy bővel-

kedünk a legklasszikusabb kőszobában; mért nem faragunk hát sóbálysokot, óminvé Lot neje vált? Ime a helyes irány, melyben nemzeti plasztikánk fejlődhetett volna s fejlődhetik még ezután is. A karczművészet termékeit még most is Bécsből hordjuk be és nem holmimagyar Németh, hanem valóságos német Unger karczolja le országos képtárunk műremekeit a képzőművészeti társulat albumlapjaira. Hát bortermő hazánkban nem akadna elég karczos is? Kárpátunk óriási rengetegeknek ölen pedig százezer favágó közül nem kerülne pár tuzat fametsző? Ott a kellő tér, melyen művésztünket elő kellene mozdítani. Csak használjuk föl hazánk természetes viszonyait és helyes uton fogunk járni. Diximus!

A „Borszem Jankó“ műtűdósai.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Szomorú, lehangelő, demoralis társadalmi tünemény, hogy a verekedésnek közhelyen s épen a »Felebaráti szeretetről« tartott felolvasás alkalmával kelle megtörténnie; de szolgáljon enyhítő körülményül az, hogy vádlottak a felolvasás hosszadalmas volta miatt, annak végét ki nem várhatták.

Bizonyítva van, hogy a verekedés a korecsmában történt, valamint az is, hogy védenczem az alatt otthon volt. Így ha elismerem is azt, miszerint védenczem a verekedésben részt vett, de a mondottak kizárják lehetőségét annak, hogy korecsmai üvegekkel verekedett volna.

Legközelebb értesülvén arról, hogy a kapitányság egy veszélyes gonosztevőt tartóztatott le, én azonnal oda siettem, azt híven, védenczémről van ott is szó. Kérem utánjárásai költségsémet megállapíttatni.

Minden oda mutat, hogy épen a terhelő tanuk maguk a tettesek; mind ennek dacára fentartom a tanuk ellen tett azon kifogásomat, hogy a helyszínén nem voltak jelen.

Setét rejtély sűrű fátyla fedi még mindig ezen borzasztó büntényt, miként ezt régebben a kellő világlatba helyezni volt szerencsém.

Ott ültek mindketten a sivár, kietlen puszta kopár homályán, midőn védenczem felingerülve panaszos kihívó magatartása felett, kilökte őt.

Akár a fiut ölte meg előbb, akár anyját: tény az, hogy a fiu anyja halála felett siránkozva, nyerte el a halálos dőfést.

Magyarországi rajzok.*)

Előszó.

Leírom Magyarországot a magyar hírlapok nyomán. Senkisémmel való ellenséges indulattal a nemzet iránt, hisz vallomásaiból itélek.

I. fejezet.

Magyarország lakossága a következő kasztokra oszlik: sikkasztokra, tolvajokra, gazemberekre és rablókra. Valamennyi egy testületet képez, melynek közös czime frakkos banda. Ez az ország társadalmi és politikai összes befolyását és hatalmát kezében tartja.

II. fejezet.

A nevezett banda természetesen hogy vissza él hatalmával s e szerint mig Európába egyebütt a hunczfutok kerülnek börtönbe, Magyarországon épen a becsületes embereket csukják el erényükhöz, jótetteikhez képest különböző tartamu szabadságbüntetésre. Aki Magyarországon nagy jellemeket keres, az keresse a tömlőczkben. Az új magyar büntetőcodex unicum, mert a legnemeseb tulajdonságokat sújtja.

III. fejezet.

Magyarország a zsványok Eldoradója lévén, az az eszme merült fel nemzetközi körökben, vajjon nem volna-e tanácsos a többi államok gonosztevőit mind oda telepíteni. Ott legalább jól éreznék magukat saját fajtájuk közt. Cayenne, Szibéria stb. messzire van — foglaltassék le Magyarország Európa számára nemzetközi fegyenc-coloniának. Minden odatelepitendőnek ajánlól levél gyanánt kezébe adatik itélete s ezzel kétségkívül előkelő állásra tehet szert a világ eme kloakájában — amilyennek a magyarok önmaguk festik hazájukat.

*) E mutató oly munkából való, mely kétségkívül nem sokára meg fog valahol külföldön jelenni. Lőher bolond volna, ha nem írná meg.

IDÉKI TROMBITA.

Zomborba, 1000. 800. 80. Farsingba.

Zlatni brate Jankó!

Megvóta restoracia Zomborba. Búnyó se nem egy bele gyitte magistratusba amiirt jig is hó elolvadta, az ut behorpadta, esé szakadta, csak ipen borocska vigasztalta beninket, s csak inepi misin nevtük, mikor devojkának szuknyát odavarták momaknak esaksirhol, is két neszretya kelek koruson cserilte gatyát.

Hanem nevensighez mig is csak járta búbanat is. Az gondotuk már hogy »Bácska« is elolvad hóval egyit. Csalódtuk! Megjelent zúj szám sárga papiroson. Ugy látok színirli hogy kezeledik rendeltetishez. Legaláb patantani kezdi már. Pattantukba leir egy indogerman vitez utazását fityilé lovon Heli-

konyra. Hraomszor fuj Pegazus farkájába, amitul Pegazinko elrepuli istilóba, ahun eszi inkább szécskát mint poetai virágfizért bolond gombabul. Nem irtek hogy lehet zujságba ojasvalamit künyri hogy férfi nem ismeri nejeinek teherviselésre való kipessigit. Is mig nevezi mamákat tyukoknak vezirczikbe.

Legjobb ijen megjegyzisekre semice se adnyi, mert lám: plébonak se nincsen nigy lába mig is vezetí nyáját.

De van mos nekem jó dolga. Dalmata nip zibredise, bunyó hajnal felviradása Szuboticzán. Nagy dolgok. Rigi barátom, kezeledik vojvodaság díesé napja. Is magam megfogok alapitanyi bunyo tudós társaságot, hova magát fogok ajánlani kilsé tagjanak.

Mulatjuk is farsangba a sok szíp reminységutl. Anyi van riszeg ember mint a Marta szele. Csag in nem merek megriszegenyi, mer máskip megszolja engem jeb-Lonkai, mert i nem szokta inya mert fili az igazágtul amit boral kitalálna befentenyi. Tanarak kezte is vannak ojanok kiknek borkontó tebre felugja mint jevedelmi adója. Pánta is Andráskatul hozatja bort, hol tanarak bokál melete disputáljak arul ki keztek a logokosabb? Persze hogy dilére nem gyunek.

Vetem iszre hogy Baján megindulta bunyo mozgalom. Vincze elmonta beszidit »Bolond Istokba«, mit utolsó megyei gyillisbe beszilte. A gyerek sehogy se nem akarja tágitányi. Talán tuga ha i valamikor leszi féispány, neki se nem hagyják bikit. Hanem azir sziveseben lakna új vármegye házba mint »borsodi szent« a gerundiumok kezete. Mihaszna belile neki ha kormány megbukja? Talán ipen ugy gondolkodik mint egyszere kis lányka mikor monta: jóvóna ha mámi meghalná, legaláb akor jólakhatnánk szilvalequáral.

Jó hogy nem vagyunk spanyol inquisicioba, mikor megláczott hogy papnak kezibe ilik uralkodás. Jó plebóru meg muszáj említenyi hogy egyeletuek jótikony pörsölybe megint belegyugta százforint, kisdadovodára. Nagyon szereti gyerekeket, kár hogy nem szabad neki megházasonyi.

Most pedig befejezek levilt, is csokolok zifiaszony kezit, is maradtam maganak jóbarát

Zomboracz Panta,

ziskolaszéki tagja, városki optynár,
is bunyevacz tudós stb.

* * *

Zalamegyei phylloxera bizottság üléséből.

a) Télen a phylloxerák nem constatálhatók:

1. mert ilyenkor a nagyító üveg a rácsapódott párak miatt kicsinyít.

2. mert télen a phylloxerák alusznak.

b) Az irtás télen kézzelfogható lehetetlenség, mert

3. ha az eddig 9 tükén constatált phylloxerákat kiirtanók, nyáron a 10-iken leendő constatálást tenné szükségessé.

d) Örvedetes tudomásul veendő:

4. hogy sikerült a száguldó phylloxerák ellenséges táborából egy béna előkelő egyént fogságba ejteni és füllig békóba verni.

Onezim v. Wichtigmacher

a phylloxera vastatrix patentérozott
vizitálója és nyűgözője.

Bulletin.

— Szó szerint a »Függetlenség«-ből.

Szerkesztőnk, Verhovay Gyula ur, annyira megerősödött már, hogy a lapját elolvashatja.

— Vezérczikornya a n.-váradai »Szabadság«-ból.

A cikk czíme:

»Tisztelt barátom — a kórágyon.« (T. i. Verhovay.)

Önkénytelenül toلول agyamba a kérdés: mi szükség volt erre? És a kérdésre első sorban szemembe toلول könnyek válszólnak. (A toلول kérdésre a toلول könnyek?) E híd e cseppjei a benső izzó fájdalomnak élém hullanak a rideg papirosra és mikor fajszerű radnak, agyam hajszálai mind (t. i. mint) megannyi izmos hajóköttelek visszavonják eszméimet soraim folytatásához. (Ezt le szeretném rajzoltatni.)

Mi szükség volt erre? (Bizony jól mondta!)

A gyöngék az eszmék világát keresték az ön testében golyójukkal. (Golyóval keresni a világot — akkor akár lámpással lüthette volna le V-t Majthény.)

Azt hitték, hogy el lehet oltani egy véghetetlen tenger felgyult égű lángját és hogy egy durva kéz faragta vasvesszővel meglehet zabolázni a tengert. (De még öntött vagy kovácsolt vasvesszővel sem.)

Egy osztály ütötte a sebet, melynek hivatása a nagy ösök hamuvedreiben pihenni. (Van eszükben!)

A halokló éj utolsó pára foszlányai támadták meg Önt. (Vállas Majthény Izidor párafoszlány — ezt el nem képzelték.)

— Erre a baráti expectoratióra hallomás szerint akkorát nevetett Verhovay, hogy a világitó golyóbist expectorálta a hóma aljából.

— Vöröshegyi Dávid ur tollából.

Bizonyítvány

hogy R. Jozef nállam volt, mint Gazdálkodásomba és egyéb más megbízott üzletembe egy és fél évig legnagyobb hűség és szorgalom semmi rossz kihágást nem haládozott reá ezennel ajánlom bár kinek szükségletetik elválnai ezennel bizonyítom mint nálunk született fehér

Jarmathon.

Kelt Fehér Jarmathon május 5-én 1878.

V.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Cs. (Dmsd.) Tán már elég lesz abból a szent prófuntból. Nehéz emészteti. — »Téli dalok.« Nem valók a mi lapunkba. — Flgs.

(K. Vjd.) A »liaison«, mely a szó végén levő mássalhangzót a következő szó elején levő magánhangzóval kapcsolja össze, a szép hangzás végett van. A zizegő s-ek halmaza pedig mint a közlött példában: mes amis et mes enfants, vétene e széptani törvény ellen s e szerint (magyar ejtéssel) így kell kimondani: méz ami e méz ánfán. S ezzel befejezettnék kérjük tekinteni franczia tanfolyamunkat, legalább erre az évnegyedre. — »Vak kakas.« Azt az egy szemet, a melyre akadunk benne, ki is kapartuk. Egyébként az ön közleménye inkább kaparászhöz is hasonlít, mint versek rendjéhez. — S. F. A megszólamlásnak nagyon megörvendettünk. Ne is hallgasson el többet s látogasson el hozzánk. — Fűzfá Márton. A prózai allegoria valamely didaktikus folyóiratban számot tenni. De a »B. J.« ily tüzetes irod. vitákba nem ártakozik. A mellettek költeményt magán tudomásul vettük. — »Csalódás holdvilágnál.« Ekkora rajzolásai ügyességet érdemesebb tárgyra fordíthatna. — H. (Gyr.) Nehánya beválik. — B. B. (S.) A kísérő sorokban annyi az elmésség, hogy ha az apróságokban a fele volna meg, örömet közölök. Máskor, kérjük, fordítsa meg a dolgot. — D. J. (Bpst.) Megrajzoltatjuk. — Amaranthus (Szlak.) Azért, hogy a színház igazgatója, attól, aki nem kedvezően ir az előadásokról, megvonja a szabad bejárást: kár három oldalnyi levelet írni. Az igazgatónak ez ép olyan joga, mint az öné, hogy írjon az előadásairól. — B. A. (Bpst.) Elmésségének keressen újabb formát. Az ügyes forma félig él ez is, az új forma fél enyhület. — D. (Hls.) Hárd pörözögjön mán! — A. J. (D.-Szt.-Mrtin.) Az örmény levelet már több ízben küldötték be hozzánk, s elmésségén magunk is jókat mulattunk; de közölni lehetetlen. — Dr. Hmbr. Kedves batyánk küldeményei mindig nagy épülésünkre szolgálnak. — A. M. (Szbdk.) Panta csevegéseinek kár akkora sulyt tulajdonítani. Annyt azonban szívesen megígérünk, hogy magánosok ellen irányzott élczet nem közöljük, de egy s más szereplőről hozzánk beküldött jóízű tréfái elől nem szeretnők elzárni lapunkat. Mi e levelekben az igazi humor t becsüljük. Gondunk lesz rá, hogy sértővé ne váljon; mert ha önk s méltán, féltik a káposztát, mi meg nagyon szeretjük, ha jóllakik a kecske. — V. L. (Tr.) Az odaváló kutya nagy értelmiségéről tanuskodik az, hogy szöknek egy-egy ujságtól. De hogy van az, hogy a gazdák meg elbirják? — H. (N.-Vrd.) Köszönet a ritka élvezetért. Olvasóinknak is jutatum részt belőle. — K. A. (Szbdk.) Sohasem hittük volna, hogy az alatt a név alatt élő személyt kell érteni. Nem fog többé előfordulni. — R. F. (Bpst.) Sok pattogás, kevés szikra. A B-né minden irt rigmusaival még meg is haragította ön B. J.-öt; mert az az aszszonyás igen derék, jóra való, ügyes, kedves művész s ha kit szeret, nem szeret: kinek mi köze hozzá? A művésznek e tekintetében a férfakkal egyenlő jogot birnak. — Vigyázó Misi. A »P. N.« tárczájában folyó »a mi kis regényünk« cz. közlemény folytatásában (7. és 8. sor) előfordul ez a passus: »Teréz kisasszony keresett fel néha, ülbe vont a zokogó fejemet...« látni való hogy lapsucsalami. Azt akarta mondani: »mosolygó lábamat.« Már most a situatio tisztá. — D. (B.-Gyrm.) Négy hosszú oldal, sűrűn írva! Hogy gondolhatja, hogy ennek még csak az elolvasására is rászánjuk magunkat? — B. Aneth. A »kutyagyászlapban« hasztalan kerestük az élczet. — J. J. (Ó. Ecs.) Elég hosszú oldal egy csikóstól az a vakarintás is. — »Gyászlap.« A meghaltnak siratói, ha rossz helyesírással vannak is följegyezve, nem szolgáltatnak anyagot a nevetésre. — M. I. (Bpst.) Köszönet a megemlékezésért. Hasznát fogjuk venni. Kár, hogy a mustrából nem telik. — S. I. Helyes! — Bltn. Nem ez a preschpurgi dialektus. — A budai dalárdának a sikerült »Borsszem Jankó«-estéért e helyen mondanak meleg köszönetet Mokány B., Seiffensteiner S., Kottlik Zirza, Titán Laczi, Kraxelhuber T. sat. Majd megszólalják.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

H I R D E T É S E K.

Fővárosi vigadó.

Farsangi vasárnap, hétfőn és kedden

Nagyszerű

BOHÓCZ-ESTÉLY

„Slaraffia“ szigeten

Komikus akadályok, pogács- és babakenyér pálmák, sonkafák, mézfolyók; jegecz csukor hegységek. Vasut. Slaraff-lovarda. Léghajómenet. Csillagos égbolt.

Az összes díszítmények, gépszettek és világítási készülékek előállítására LEHMANN MÓRTOL.

Bővebben a nagy képes falragaszokon.

DUMAS SÁNDOR érdekeseb regényei

POTOM ÁRON!
helyett, csak 3 frt 60 kr.
„Gróf Monte-Christo“ 12 kötet 3 frt 20 kr.
„Margit királyné“ 6 kötet 3 frt 60 kr. helyett,
csak 1 frt 80 kr.
„Monsoreau hölgy“ 8 kötet 4 frt 80 kr.
helyett, csak 2 frt 40 kr.
„Negyvenötök“ 8 kötet 4 frt 80 kr. helyett,
csak 2 frt 40 kr.
„A három testőr“ 6 kötet 3 frt 60 kr. helyett,
csak 1 frt 80 kr.
„Husz év múlva“ (A „Három testőr“ folytatása) 8 kötet 4 frt 80 kr. helyett, csak 2 frt 40 kr.
„Bragelonne gróf“ (A „Három testőr“ vége) 18 kötet 10 frt 80 kr. helyett, csak 5 frt 40 kr.

Az egész gyűjtemény 66 kötet, 39 frt szorre megrendelve, bérmentve küldében vannak, mire nézve czégnünk teljes felelőséget vállal. Kimerítő könyvjegyzékek — leszállított áru regényekről is — kívánatra ingyen és bérmentve.

BUDAPEST 5526
DOBROWSKY és FRANKÉ
Könyvkereskedése.
(IV. egyetem-utca 2. sz.)

Az első magyar vonalzó-intézet,

kereskedelmi könyvek gyára, könyv- és könyvnyomda kiadásában megjelent és a kiadónál, valamint minden könyvkereskedés útján megszerezhető:

- Posner egyszerű könyvvitele, — melynek segélyével mindenki képesítetik üzletkönyveit rendesen és törvényesen vezetni, — magyar nyelven — frt 80 kr.
Ugyanaz német nyelven, hatodik kiadás — > 80 >
Posner »Repertorium«-a — abc-vel ellátott és a mindennapi élet váltakozó eseményeinek följegyzésére szolgáló napló magyar és német nyelven, második kiadás 1 >
Posner »Memorandum«-a naplóalakban igen izléesen kiállítva, X. évfolyam, magyar kiadás 2 > 50 >
»A mi kedves házi állataink« új képes olvasó könyv. 1 >

A következő naptárak az 1880-ik évre:

- Posner magyar általános fali naptára magyar és német kiadásban X. évfolyam, ára — > 50 >
Czettel szabadalmazott jegyzék naptára magyar és német nyelven X. évfolyam, ára — > 75 >
Kodolányi gazdasági könyvviteli naptár IV évfolyam átnézett és bővített kiadásban, ára 1 > 50 >
Posner magyar feljegyzési naptára, az országos vásárok hivatalos jegyzékével III. évfolyam, ára — > 60 >

A következő térképek:

- Magyarország térképe, a legújabb közigazgatási beosztás szerint szerkesztette Hátsék Ignác, ára 1 > 50 >
Magyarország, Ausztria és Osztrák-Magyarország iskolai térképe, egyenként — > 20 >

Továbbá mindennemű méter táblázatok, nevezetesen a földművelés- ipar és kereskedelemügyi m. k. minisztérium 1875-ik évi 3389 sz. a. kelt rendelete folytán az állami központi mértékhatóság m. k. bizottság felügyelete mellett kiadott átszámítási táblázatok, darabja 3 kr., színezett méter táblázatok az összes mértékek eredeti nagyságu rajzaival, darabja 60 kr., és a bor és sör átszámítási táblázatok színes rajzokkal 45 kr.

POSNER KÁROLY LAJOS, m. k. udv. szállító, papirnyvkereskedő és az első magyar vonalzó-intézet, üzleti könyvgyár, könyv- és könyvnyomda tulajdonosa.

BUDAPEST, Erzsébet tér 1. szám.

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő sóborszesz kelendőségénél fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azok czimjegyeit módosítom, s arra kék nyomtatásban saját házam külső alakját veszem fel, bejegyezve azt egyszersmind védjegyként a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál.

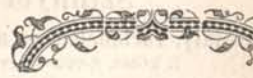
SÓ-S-BORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: oszós szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benulások stb. stb. allen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos és szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára: egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományosaim névsorával ellátva minden üveghez ingyen mellékeltek.

BRÁZAY KÁLMÁN Budapest, IV. ker. Múzeum körút 23. szám.

Érdekfeszítő fényképek urak számára!

20 db 2 frt. Színezve 4 frt 40 > 3 > > 6 >

Érdekes stereoskop képesképek 10 darab 3 frt o.

Megküldi vámmentesen.

Fénykép műraktárból

Grünbaum Niksa, Berlin

Jerusalem-strasse 34.

A Magyar Tudom. Akadémia

kiadásában megjelent és saját könyvkiadó hivatalában (Budapest, Akadémia épületében), valamint a könyvtársoknál kapható:

Régi magyar könyvtár.

Az 1531—1711 megjelent magyar nyomtatványok könyvészeti kézikönyve.

Irta:

Szabó Károly.

Nagy 8-rét, 47 iv, — ára füve 4 frt.

E monumentális munka nemzeti irodalmunk történetére nézve rendkívüli fontossággal bír. Csaknem húsz évi kitartó buvárodás és adatgyűjtés eredménye az. Szerző az ország egyik szelétől a másikig néhány száz könyvtárban nemcsak a czimtarakat, hanem magukat a könyveket is gondosan átforgatta. Nem egyedül a czimtarakat adja, hanem pontosan közli a nyomtatás helyét, évét, a könyv alakját, a levelek vagy lapok számát a lehetőség szerint, kinyomozza névtelenül vagy álnév alatt kiadott könyvek szerzőit, kideríteni törekszik a hely és név nélkül megjelent munkák nyomtatási helyét és idejét stb. A hol szükségét látja, leírásaihoz jegyzeteket csatol, sok jellemző és érdekes idézetet közöl, utal a forrásokra, homán az illető munkáról részletesebb felvilágosítás mérhető, **szóval nem egyszerű czimtar, hanem példás szorgalommal és ritka szakismerettel földolgozott vezérkönyvet ír az 1531—1711. évek között nyomtatásban megjelent egész magyar irodalomhoz.** Hirdeti, hogy nemzeti életünk leggyászosabb kora is mily erőteljes és virágzó irodalmat tudott teremteni, s szembetűnővé teszi irodalom-történeti ismereteink öröndetes gyarodását. Mert míg e század elején Sándor István, hasonló irányú munkájában, ugyanazon időszakból csak 900 magyar nyomtatványt sorolt fel, Szabó Károly fáradságtalan és szerencsés kutatásai e számot majdnem megkétszerezték.

Azonkívül megjelent még az Akadémia kiadásában a következő könyvészeti segédkönyv:

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI FOLYÓIRATOK

magyar tudományos

REPERTORIUMA.

Készítette

Szinnyei József.

I. Osztály. Történelem és annak segédtudományai.

I. kötet. 8-rét. 47 iv. Ára füve 5 frt.

II. Osztály. Természettudomány és Matematika.

I. kötet. 8-rét. 53 iv. Ára füve 5 frt.

Időszaki sajtónk fölvirágzása és mind jobban növekvő terjedelme, érezhetővé tette egy czimmutató szükségét, melyben koronként megjelent tudományos értékű zikkneinek össze legyenek gyűjtve. A M. T. Akadémia ily repertorium kiadását elhatározván, Szinnyei József eljött a munka elkészítésével, ki rövid idő alatt két terjedelmes kötetet adott belőle a közönség kezébe, melyek jesse a történelmet és segédtudományait, második pedig természetudományt és matematikát foglalja magában. Az utóbbi nem követ szigorú szakszerű beosztást, mert azt magat műnyelvünk laikus emberre nézve egészen lehetetlenné teszi, hanem szótár módjára van szerkesztve. Ezen repertorium kétségkívül igen becses, sőt nélkülözhetlen kézikönyve lesz a tudósoknak és íróknak.

IV

(Budapest, 1880.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

TITKOLT SZERELEM.

REGÉNY.

IRTA

IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak e regénye s jelen társadalmi életből van merítve. Meséje a magyar arisztokratia légkörében játszák, mely légkör a maga jellemző sajátosságában épp oly érdekesítőleg mint művészileg van jellemezve. Főalakjai gróf Dálnoki Albert és neje Elza, és gróf Báthori Aurél. Az Elza és Aurél közt támadó szerelem, mely végzetes erővel fejlődik, képezi a regény alapját. Nemcsak egy költőleg, s minden részletében ragyogó phantáziával, és mély reflexiókkal előadott történet ez, hanem egy lélektani probléma megoldása. Az t. i. hogy bármily nemesegek legyenek is az egyének, bár mennyire szigorú ellenőrizték is érzelmeiket, a szerelem szenvedélye képes földúlni a helyzet összhangját, s a földúlt összhangban legyőzni minden ellenállást: de ugyanakkor a saját bukása is elérkezett, s maga is megsemmisül. Főllep a regényben az arisztokratikus osztálynak csaknem minden tipikus alakja, úgy a férfinak a nő-világból. A salonok versengése, az arisztokratikus elvek, szokások, és a kaszinói élet. A regény első része egy bájós szerelmi idyll, mely falun játszák, s a szerelem fejlődése össze van kötve a politikai élet harcaival. A második kötet a személyek csatája, mely Budapesten játszák. A regényben előforduló, s egészen élethű alakok, s érdekesebbnél érdekesebb helyzetek rajzai, melyek mindvégig nemcsak ébren tartják, de egészen lebilincselik a figyelmet, párosulnak a jeles szerzőnek már általánosan e ismert és kedvelt szellemes, szingazdag, és ötletektől ragyogó irányával, — s egészben véve bármely érdekes francia regénnyel kiállja a versenyt, s a magyar regényirodalomnak dicséretére válik.

MOLIÈRE MŰVEI:

A nők iskolájának bírálat. Ford. Szász Károly. 40 kr.
A férfiak iskolája. Fordította Szász Károly. 40 kr.
A képzelt beteg. Ford. Berczik Árpád. 80 kr.
A nők iskolája. Fordította Szász Károly. 40 kr.
A kénytelen házasság. Fordította Szász Károly. 40 kr.

Dr. Leitner

36 év óta fenálló

rendelés-intézetében

Pesten 8 dohntozza 14. szám, tikos, sőt fultul betegségeket, az üntertozsnek minden következményeit, tehetetlenségeket, stricthurkat, mindan nőt betegségeket, fohrtofyást és börtökajokat, fült 2 óra alatt levellig is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatalában akadályozza volna és csak skentit gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel. napokint d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

ROBERNIER ASSZONY.

Regény.

Irta DAUDET ERNŐ.

Franziából fordította: Günther-Kégl Emerika.

Ára 80 kr.

Robernier asszony Daudet egyik legkiválóbb regénye. Az emberi szenvedély lázas hullámzását festi mesteri tollal a szerző azon megragadó közvetlenséggel, mely az élet viszonyainak alapos ismeretén és beható megfigyelésén alapszik. Látjuk a szenvedély rémes hatalmát, mely szétbontja a legszentebb kötelékeket, áldozatul követeli az erkölcsi élet nagy kötelmeit, lábba tapossa az emberi szív legnemesebb érzelmeit, melyek romboló erejét akadályozhatták volna. A kép, melyet fest, épp oly hű és természetesen igaz, mint a mily megragadó. Lektői figyelmünket s mindvégig ébren tartja, sőt fokozza érdeklődésünket. S a mi mindennél értékesebb, az ama szerencsés megoldás, melylyel a bonyodalom véget ér. Erkölcsi érzésünk megnyugszik, olvassa a végkifejledést, s midőn sajnálatunkat nem vonhatjuk meg az áldozattól, a kit érzelmeinek benső meghasonlása vitt az örvénybe, lelünk felmagasztosul az emberi életet irányzó nagy eszmék tiszta diadalán. A fordítás teljesen méltó a regény gyönyörű tartalmához.

EGY CHINAI VISZONTAGSÁGAI

Chinában.

Regény.

Irta

Fordította

VERNE GYULA.

VISI IMRE.

Ára 1 frt 20 kr.

A híres francia regényíró ez alkalommal egy filozófiai igazság bebizonyítására használja fel sokoldalu s oly szellemes tollát. Ez igazság az, hogy nem tudja felfogni a boldogság becsét, ki soha boldogtalan nem volt. Ezt az igazságot azonban, mely a mi európai viszonyaink közt bizonyítgatva — hol ki az, ki nem volt boldogtalan — kevésbé lenne meggyőző erejű, szerző China exotikus, bizarr, de érdekes talaján fejt ki. Kin-Fo a regény hőse, elveszti vagyonát s ennél fogva, miután magát hozzátartozandói javára mesés összegig biztosította, nevelőjét s barátját Vangot felkéri, felhatalmazza, hogy egy hó lefolyása alatt ölje meg őt. Később eláll e szándékától, de Vangot sehol nem találja, hogy felhatalmazását tőle visszakérje. Vang keresésben éli át azokat a »viszontagságokat, melyeköl a könyv címét veszi, s melyek az olvasóval megismertetik a kínai életet. Nem utolsó érdekes részlete a műnek az, mely a kínai nőket ismerteti, az eddigi egyoldalú nézetből meglehetősen elütőleg, s Lé-U urhölgy, Kin-Fo választottja, minden chinaisága daczára is nagyon kellemetes teremtés. A mű tartamánál fogva, kiválólag alkalmas ifjúsági olvasmányknak is; de meglett ember sem lapoztatja haszon és kedvtelés nélkül érdekes részleteit. A francziában már 20 kiadást ért, noha csak őszel jelent meg először.